

ur. 20 VIII 1905 w Chorzowie
zm. 23 I 1973 w Głuchołazach
Harc mistrz

Ludwik Klama

komendant Śląskiej Chorągwi Harcerzy od 15 III do 22 VIII 1939 r.

Urodził się dnia 20 sierpnia 1905 r. w Chorzowie. Ośmioletnią szkołę powszechną ukończył w 1919 r. w Chorzowie. Bezpośrednio potem pracował jako goniec w „Azotach” w Chorzowie. Ojciec jego był sekretarzem Rady Ludowej i bardzo aktywny w pracy społecznej. Należał do Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, do zespołu dramatycznego. W czasie pierwszego i drugiego powstania śląskiego pomagał ojcu kolportować „Górnoślązaka”, roznosił po domach karty do głosowania, nocą nalepiał ulotki propagandowe i był łącznikiem między grupami działania. Był słuchaczem uniwersytetu ludowego.

We wrześniu 1920 r. wyjechał do seminarium nauczycielskiego w Wągrowcu (woj. poznańskie). Po wyzwoleniu śląska w 1922 r. przeniesiono go do seminarium w Pszczynie, gdzie w czerwcu 1925 r. uzyskał świadectwo dojrzałości.

Był p.o. kierownika szkoły podstawowej w Olszynie w pow. lublinieckim a następnie nauczycielem w Lublińcu. W tym okresie odbył służbę wojskową w kompaniach nauczycielskich.

W 1938 r. ukończył dwuletni kurs psychologów szkolnych przy Instytucie Pedagogicznym w Katowicach.

Od 1925 r. działa w Związku Harcerstwa Polskiego jako drużynowy na wsi, później jako komendant hufca w Lublińcu drużynowy jednego z lepszych kręgów starszoharcerskich na Śląsku. W marcu 1939 r. został komendantem Śląskiej Chorągwi Harcerzy, którą to funkcję pełnił do 22 sierpnia 1939 r. - do momentu zmobilizowania do wojska.

Był inicjatorem i współorganizatorem wielkiej akcji przygotowawczej do obrony kraju w razie wybuchu wojny. Akcją było objęte całe harcerstwo śląskie. Przedostatnim akcentem tej akcji była potężna manifestacja antyhitlerowska kilkunastotysięcznej rzeszy harcerskiej, która odbyła się w sierpniu 1939 r. w Katowicach. Zakończeniem akcji była walka harcerek i harcerzy z bramą w rękę z okupantem w pierwszych dniach wybuchu wojny w Katowicach oraz walka w ruchu oporu do końca wojny na Śląsku.

W dniu 23 sierpnia 1939 r. został w stopniu starszego strzelca zmobilizowany do 74 pp w Lublińcu. W wielkiej bitwie pod Złotym Potokiem pułk został rozbity i dlatego jeszcze dwukrotnie zmieniał jednostki wojskowe. W dniu 17 września został ranny w Kowlu. Dostał się do niewoli niemieckiej pod Lublinem w dniu 24 września, z której wydostał się w miesiąc później z Szydłowa pod Radomiem. Po powrocie do domu musiał się przez kilka tygodni meldować na policji. Był bezrobotny do końca marca 1940 r. Utrzymywał się z zapomóg otrzymywanych od najbliższej rodziny w Rybniku. W Rybniku zetknął się w końcu grudnia 1939 r. z konspiracyjną grupą harcerską w ramach ZWZ. Przewoził do Lublińca tajne gazetki, które po przepisaniu u jednego z największych Niemców w mieście kolportowano wśród młodzieży.

W dniu 1 stycznia 1940 r. otrzymał przez kontakty z członkami byłej chorągwi harcerskiej polecenie zorganizowania starszej młodzieży harcerskiej w Lublińcu i powiecie lublinieckim. W organizowaniu tej pracy pomagał mu jego wychowanek ze szkoły i harcerstwa, Konrad Mańka. On był łącznikiem między Katowicami a Lublińcem. Jako jego zastępca Klama rozwinął pracę konspiracyjną.

Od 1 kwietnia 1940 r. został nauczycielem w Walenczowie pod Kłobuckiem (nauka odbywała się w języku polskim). W czerwcu tego roku, po wejściu niemieckich żołnierzy do szkoły, pracował w charakterze robotnika drogowego w Kłobucku. Nadal kierował pracą konspiracyjną.

W dniu 18 grudnia 1940 r. aresztowano w Lublińcu 46 harcerzy. W dniu 11 stycznia 1941 r. został aresztowany i oskarżony o zdradę stanu, a później o przygotowanie do zdrady stanu, i postawiony przed Krajowy Sąd Wojenny w Lipsku, następnie przed Sąd Ludowy w Berlinie, a ostatecznie przed Sąd Nadzwyczajny w Katowicach. Na rozprawie sądowej w dniu 13 marca 1942 r. został uniewinniony, z uwagi na to, że Konrad Mańka wziął całą winę na siebie, za co został w dniu 14 lipca 1942 r. ścięty.

19 stycznia 1945 r. zgłosił się do Komitetu Obywatelskiego w Lublińcu. Otrzymał polecenie zorganizowania szkolnictwa powszechnego na terenie miasta i powiatu.

Z dziejów harcerstwa śląskiego, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1985, s. 289-291

Do śmierci w dniu 24 I 1973 r. pracował w szkolnictwie w Lublińcu i na Śląsku Opolskim.
Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Źródło:

Biogram opracowany przez brata - Jana Klameę